

ת"פ 63619/07/19 - מדינת ישראל נגד מוראן סרחאן, סעיד אבו חליס

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 63619-07-19 ישראל נ' סרחאן תאריך: 19/9/2021
ת"פ 33121-08-19 מ"י נ' אבו חליס

בפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
נגד הנאשמים	מוראן סרחאן באמצעות ב"כ עו"ד יוסף ח'ורי סעיד אבו חליס באמצעות ב"כ עו"ד חמודי מסרי

גזר - דין

כתבי האישום

נאשם 1 - מוראן סרחאן:

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע העבירות המפורטות בשני אישומים, ובנוסף קיימת בקשה לחילוט רכוש בהתאם לסעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973. **האישום הראשון** מייחס לנאשם עבירה של **החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי** - עבירה על סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג - 1973 + סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. ובנוסף עבירה של **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות** - עבירה על סעיף 127(א) לחוק העונשין. **האישום השני** מייחס לנאשם עבירה של **החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי** - עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים.

2. **בהתאם לעובדות האישום הראשון**, בתאריך 28.5.19, בשעה 19:07 או בסמוך לכך, הנאשם נהג בחיפה ברכב מסוג מאזדה, כשלצדו ישב נאשם 2, סעיד אבו חליס. הנאשם 1 החזיק ברכב גרב ובה חמש שקיות, ובתוכן אריזות פלסטיק, המכילות יחדיו 53.2955 גרם נטו של סם מסוכן מסוג הרואין וכן 8.9042 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין, ללא היתר כדין ושלא לצריכתו העצמית. הנאשם נהג ברכב משדרות הציונות אל רחוב א-טורגאי. סמוך לאותו מועד הגיע עאטף מוסלח לפינת הרחוב והמתין לנאשם. הנאשם נהג את הרכב אל תוך הרחוב וכעבור

עמוד 1

מספר מטרים נעצר. אז התקרב עאטף אל הרכב ורכן אל חלון הנהג הפתוח. לאחר חילופי דברים קצרים בינו ובין הנאשם, מסר הנאשם את הגרב ובה הסמים, ועאטף הטמינה באזור חלציו. אותה עת שהו בקרבת מקום קציני המשטרה ציון לוי ואלירן כהן בניידת בילוש והבחינו במתרחש. הקצין לוי יצא מהניידת, התקרב אל עאטף מאחור, תפס את ידיו והודיע לו על מעצרו בכך שצעק לו: "משטרה אתה עצור!". עאטף התנגד למעצר, ניסה להימלט, וצעק לנאשם ולסעיד שיעזרו לו. אז הורה הקצין לוי לנאשם לכבות את המנוע ולסעיד שלא לזוז מהרכב. בד בבד כיבה הקצין כהן את מנוע הניידת והצטרף בריצה אל הקצין לוי. בהגיעו הבחין הקצין כהן כי הנאשם יצא מהרכב. הקצין כהן אחז בחולצתו של הנאשם על מנת שלא ימלט מהמקום, אולם, הנאשם לחץ בחוזקה על ידו השמאלית של הקצין כהן ועיקם את אצבעו. הקצין כהן הודיע לנאשם כי הוא מעוכב ואחז בו, אך הנאשם התנגד לעיכוב, שרט את ידו הימנית של הקצין כהן, ותקף אותו שלא כדין במכת אגרוף בצד השמאלי של הצלעות ובמכת אגרוף נוספת סמוך לעין שמאל. אז השתחרר הנאשם מאחיזתו של הקצין כהן וברח מהמקום. כתוצאה ממעשיו המתוארים לעיל, נגרמו לקצין כהן חבלות, והוא נדרש לארבעה ימי מנוחה.

3. **בהתאם לעובדות האישום השני**, ביום 15.7.19, בשעה 13:15 או סמוך לה, הגיעו שוטרים לעצור את הנאשם בבית מלון חוף עכו. באותו מועד החזיק הנאשם במגירה בחדרו במלון 71.62 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס ללא היתר כדין ושלא לצריכתו העצמית.

4. **בהתאם לבקשה לחילוט רכוש**, ולאחר שהכרזתי על הנאשמים, בדיון מיום 30/6/21, כסוחרי סמים, עתר ב"כ המאשימה לחלט לטובת אוצר המדינה את הכספים שנתפסו עם הנאשם, בסך ₪ 4,340 וכן ₪ 15,800 במזומן, היות וכסף זה שימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או נועד לאפשר את ביצוע העבירה, או שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה.

נאשם 2 - סעיד אבו חליס:

5. הנאשם 2 הורשע, בהסתמך על הודאתו, בביצוע העבירות הבאות: **החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי** - עבירה על סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, וכן הורשע ב- **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו** - עבירה על סעיף 275 לחוק העונשין.

6. עובדות האישום בדבר החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי, זהות לעובדות האישום הראשון של הנאשם 1, שפורטו לעיל, בכך ששני הנאשמים החזיקו בסם בצוותא חדא. בנוגע לעבירה השניה המיוחסת לנאשם 2 - תוך כדי המעצר של עאטף, וניסיון המעצר של הנאשם 1, ובניגוד להוראות הקצין לוי, יצא הנאשם 2 מהרכב, וברח מהמקום.

7. בהסתמך על הודאתם, הרשעתי את הנאשמים בביצוע העבירות המיוחסות להם בכתבי האישום, ולבקשת סניגוריהם, ומבלי שהדבר יחייב את בית המשפט או את התביעה, הוריתי לשירות המבחן להכין ולהגיש תסקירים בעניינם, ולבקשת ב"כ הנאשם 1, הוריתי על קבלת חוו"ד פסיכיאטרית.

תסקירי שירות המבחן

הנאשם 1 - מוראן סרחאן

8. **התסקיר מיום 14.10.20** סקר את מצבו המשפחתי והאישי של הנאשם, שהינו נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר בשפרעם ונמצא במעצר בית עם חלונות אוורור. מוכר על ידי הביטוח הלאומי כזכאי לקצבת נכות מלאה וכבעל רישיון לשימוש בקנאביס רפואי. עובד כמחסנאי בחנות לחומרי בניין מסוף חודש מאי 2020, ובחוות דעת מעסיקו תואר כעובד מסור. אשתו עובדת בחברת תקשורת וכיום נמצאת בחופשת לידה. התסקיר התייחס להוריו, לילדותו, לאחיו, לפיצוץ שגרם לקריסת בניין, ומות אביו, אשתו ואחיו, וחשיפת הנאשם לגופותיהם. הנאשם טופל פסיכיאטרית, ואף אושפז בבית חולים פסיכיאטרי, תחת השגחה, למשך שנה, ושב להתגורר עם אימו, ולאחר מכן התחתן. במכתב הפסיכיאטר, ד"ר ראובברגר, מיום 9.9.20, צוין, כי הנאשם מאובחן עם הפרעת דחק פוסט טראומטית עם גלישות פסיכוטיות, מטופל תרופתית, ללא הטבה במצבו הנפשי, עבר טיפולים רבים, ללא הצלחה, כולל אשפוז. עוד צוין במכתב כי הוא נמצא בטיפול מרפאתי כפוי, אך לא הוצג מסמך עדכני לכך. הנאשם גדל במשפחה, בה שני הוריו היו מכורים לסמים. קצין המבחן התייחס לעברו הפלילי של הנאשם, בכך שיצא בלתי כשיר לעמוד לדין בשנת 2017, וכן לעברו התעבורתי. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו. בפרק הדן בהערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, כתב קצין המבחן, שהנאשם ביצע את העבירות בזמן היותו במעצר בית, בגין תיק זה, וכי קיימת סבירות לחזרה על התנהגות עוברת חוק בעתיד. בסוף התסקיר עתר קצין המבחן לדחיית הדיון, בכדי לאפשר לו לקבל מידע נוסף מבית חולים "מעלה הגלבוע", ונעתרתי לבקשה.

9. **בתסקיר המשלים, מיום 4.1.21**, שולב הנאשם בטיפול פרטני, ונערכו עמו חמישה מפגשים. הנאשם הביע מוטיבציה לטפל בעצמו, על כן עתר קצין המבחן לדחיה נוספת של הדיון, בכדי לעקוב אחר המשך התהליך הטיפולי.

10. **בתסקיר המשלים הנוסף, מיום 21.3.21**, נכתב, שהנאשם המשיך בטיפול הפרטני במסגרת השירות בעכו, ושמדובר במפגשים משמעותיים עבורו. התסקיר סקר את אופן המפגשים, ונמסר כי הנאשם מביע רצון להתרחק מגורמים שליליים ולהתמקד בהתפתחות שלו ובשיפור בריאותו הנפשית. קצין המבחן התרשם שמדובר בטיפול בעל השלכות חיוביות על איכות חייו של הנאשם. בנוסף צוין, שלא נפתחו בעניינו תיקים פליליים בתקופת הדחייה. התסקיר סקר את ההתרשמות מהנאשם, וניתנה הערכה לפיה המשך שילובו בטיפול במסגרת השירות עשוי להפחית סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד. קצין המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים, במהלכם יפקח אחר התמדתו בטיפול ועל הימנעותו מביצוע עבירות נוספות. כן הומלץ להטיל עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה. עוד נכתב, ששליחת הנאשם לריצוי עונש מאסר בין כותלי הכלא, עלולה להוביל לרגרסיה משמעותית בתפקודו ולחשוף אותו לגורמים שליליים כדמויות לחיקוי ולהזדהות.

11. **בתסקיר, מיום 24.6.21**, נכתב כי בתקופת הדחייה הנאשם המשיך בטיפול הפרטני במסגרת השירות שבעכו, וכי הנאשם המשיך להגיע למפגשים, שהינם משמעותיים עבורו, ומסייעים לו. קצין המבחן סיכם, כי לאור ההתרשמות שמדובר במי שנראה שמבין את המחויבות הנדרשת להשתלבותו בהליך הטיפולי, וההערכה כי שילובו בטיפול עשוי להפחית את הסיכון להישנות עבירות, חזר קצין המבחן על המלצתו, להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים,

במהלכם יפקח על התמדתו בטיפול ועל הימנעותו מביצוע עבירות נוספות, ובנוסף - להטיל עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה. קצין המבחן שב והדגיש, ששליחת הנאשם לריצוי מאסר בפועל של ממש, עלולה להוביל לרגרסיה משמעותית בתפקודו ולחשיפתו לגורמים שליליים, כדמויות לחיקוי ולהזדהות.

12. בחוות דעת של ד"ר ראובברגר, מומחה בפסיכיאטריה, מיום 24.3.21, נכתב, כי מדובר בבחור נשוי ולו שני ילדים, עם תורשה פסיכיאטרית קשה במשפחה, שמטופל במרפאתו מזה ספר שנים, ונמצא במעקב במרפאות מעלה הכרמל, בהתאם לצו טיפול מרפאתי כפוי וממושך. עוד נכתב, שהנאשם מקבל טיפול תרופתי, וכי מדובר בחולה נפשי כרוני, שהטיפולים, לרבות השיחות בשירות המבחן, שינו את מצבו לטובה. המלצתו היא להימנע מהטלת מאסר בפועל, מכיוון שעצם הימצאותו במאסר עלולה להרע את מצבו הנפשי, עד כדי הידרדרותו, שתוביל לאשפוז.

13. בדיון שהתנהל בפניי ביום 30/6/2021, קבעתי כי התקיימו התנאים להכרזת הנאשמים כעל סוחרי סמים, וכך עשיתי.

14. בנוסף, ולבקשת הסנגור, ועל אף התנגדות ב"כ המאשימה, הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניין התאמת הנאשם 1 לרצות עונש בעבודות שירות, והדגשתי כי "אין בהפניה זו כדי לרמז על העונש שיוטל בסופו של דבר על הנאשם, ואין בה כדי להפיח תקווה בליבו בנוגע לסוג העונש שיוטל עליו". בדיון לעניין חוות הדעת, שהתקיים במעמד קצין המודיעין, הסבתי את תשומת לב הממונה על עבודות השירות, כי המשטרה הסירה את התנגדותה לכך, שהנאשם יבצע עבודות שירות בכל מקום, מחוץ למחוז חוף, ובסופו של יום, ולאחר מספר חוות דעת, בהם נמצא הנאשם בלתי כשיר לבצע עבודות שירות, ולאחר מספר דיונים בפניי, בנוכחות קצין המודיעין, נמצא הנאשם כשיר לבצע עונש מאסר בעבודות שירות.

הנאשם 2 - סעיד אבו חלים

15. **בתסקיר מיום 4.1.21** סקר קצין המבחן את רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם, שהוא בן 28 שנים, רווק ללא ילדים, מתגורר בבית אמו בחיפה, שם שוהה במעצר בית. בתסקיר צוין כי לדברי הנאשם הוא עובד בתחום השיפוצים מזה כחצי שנה, אך זאת ללא שהוצגו אישורים, וכי מתפקד לשביעות רצונו של מעסיקו. עוד לדברי הנאשם, בגיל 11 אובחן עם הפרעת קשב וריכוז והומלץ על טיפול בריטלין, אך הפסיק את הטיפול בשל תופעות לוואי. הנאשם תיאר קשיים במימון צרכיו הבסיסיים לאור היעדר הכנסה בחלק מתקופת מעצר הבית. התסקיר התייחס ללימודיו, לקשייו בבית הספר, לעבודתו בתחום השיפוצים, לחוות דעת מעסיקו, מיום 11.11.19, לפיה הנאשם החל לעבוד בשנת 2018, ובזמן עבודתו הוכיח שהוא אמין, ישר וחרוץ מאוד, וצוין כי יסכימו לקבלו בחזרה בעתיד. לדברי הנאשם, באמצעות הכסף שהרוויח התקיים, ואף הצליח לעזור לאמו בתשלומי המשכנתא. התסקיר התייחס להוריו, שהתגרשו בגיל צעיר, לעברו הנקי, לקבלת אחריות מילולית על מעשיו בתיק זה, תוך צמצום מידת אחריותו, וכן הבעת חרטה. הנאשם לא גילה מוטיבציה לשינוי התנהגותו בעקבות כניסה להליך הטיפול, והרושם שקיבל קצין המבחן הוא, שרב הנסתר על הגלוי ביחס למעורבותו המלאה של הנאשם בביצוע העבירות, ולמידת קשריו עם גורמים עברייניים. ההערכה היא, שלא ניתן לשלול סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. הנאשם שלל נזקקות

טיפול, וטען שהוא נקי מסמים, ושאינו מעוניין להשתלב בטיפול הדורש ממנו התחייבות לאורך זמן, על כן ולאור הערכת הסיכון להישנות עבירות בעתיד, נמנע קצין המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

16. **בדין מיום 25.3.21**, עתרו הסנגורים להפנות את מרשיהם פעם נוספת לשירות המבחן, לקבלת תסקירים משלימים. נעתרתי לבקשה, אך הדגשתי, כי **"מובהר בזאת לשני הנאשמים כי העונש בגין העבירות המיוחסות להם בכתב האישום הוא בד"כ מאסר בפועל של ממש, ולריצוי מאחורי סורג ובריא, אך יחד עם זאת, אני נתון תמיד לשכנוע וכל צד רשאי לשכנע בעמדתו"**.

17. **בתסקיר משלים, מיום 2.5.21**, נכתב, כי במהלך תקופת הדחייה התקיים מפגש נוסף עם הנאשם, ובפגישה זו הביע הנאשם הסכמה לעבור גמילה משימוש בקנאביס. הנאשם חזר בו בפני קצין המבחן מהודאתו במיוחס לו בתיק זה, וטען שלא היה מודע להימצאות הסמים ברכבו. קצין המבחן התרשם, שהנאשם 2 השליך אחריות על גורמים חיצוניים, ושאינו מקבל אחריות על העבירות המתוארות בכתב האישום. עוד התרשם קצין המבחן, שאמנם הנאשם 2 ביטא נזקקות טיפולית באופן מילולי, אך הוסיף וכתב, שמדובר במוטיבציה חיצונית בלבד, שמטרתה להקל עליו במסגרת ההליך המשפטי, ולא ניתנה כל המלצה טיפולית בעניינו.

18. **בתסקיר, מיום 2.6.21**, התייחס קצין המבחן לבקשת הנאשם מיום 25.3.21 "לאפשר הזדמנות נוספת לבחון בקשתו להשתלב בהליך הטיפול", ובקשתו נבדקה, ושוב נמנע קצין המבחן ממתן המלצה טיפולית.

טיעוני ב"כ המאשימה

19. **בדין מיום 12.7.21**, הגיש ב"כ המאשימה טיעון לעונש כתוב, שסומן ת/1, ובנוסף הגיש אסופת פסיקה. עוד הגיש רישום פלילי של הנאשם 1, שסומן ת/2, ורישום תעבורתי בנוגע לנאשם 2, שסומן ת/3.

20. ב"כ המאשימה ציין, שמאז חודש ינואר 2020, נדחו הטיעונים לעונש פעם אחר פעם, וניתנו לנאשמים הזדמנויות רבות, הן בשליחתם לשירות המבחן והן בבירור לעומק שנערך ע"י ביהמ"ש לגבי חו"ד של משטרת ישראל בנוגע לעבודות שירות.

21. בטיעוניו הכתובים ציין ב"כ המאשימה, **שהנאשם סרחאן** היה עצור מאחורי סורג ובריא מיום 15.7.19 ועד ליום 7.8.19, ומיום זה שהה במעצר באיזוק אלקטרוני, עד ליום 26.5.20. **הנאשם אבו חליס** היה נתון במעצר של ממש מיום 7.8.19 עד ליום 27.8.19, ומיום זה שהה במעצר באיזוק אלקטרוני עד ליום 26.5.20. שני הנאשמים משוחרר בתנאים מגבילים מיום 26.5.20 ועד היום.

22. ב"כ המאשימה התייחס לעבירות שבביצוען הורשעו שני הנאשמים, לכמות הסם הגדולה שהוחזקה על ידם, לתקיפת קצין המשטרה לאחר מעצרו של הנאשם סרחאן, ולבריחת שני הנאשמים מהשוטרים, ומעצרם. הנאשם סרחאן הורשע באישום נוסף, בעבירה של החזקת סם מסוג חשיש במשקל כ- 70 גרם.

23. ב"כ המאשימה ביקש לראות בכל אחד משני האישומים המיוחסים לסרחאן, כאירוע נפרד, ביקש לקבוע מתחם ענישה נפרד. עוד התייחס ב"כ המאשימה לערכים החברתיים שנפגעו, למידת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירות ע"י שני הנאשמים, כמות הסם הגדולה שהוחזקה על ידם, וסוג הסם, קוקאין והרואין, והפנה לפסיקה שתיארה את ההשפעה של סמים אלה על צורך הסם בפרט, ועל החברה כולה בכלל. ב"כ המאשימה ביקש ליתן משקל גדול לשיקולי ההרתעה, הגמול והמניעה. לדברי ב"כ המאשימה, הנאשמים תכננו את מעשיהם עם אדם שלישי, עאטף, וחברו יחדיו לביצוע העבירות. עוד התייחס ב"כ המאשימה לתקיפת קצין המשטרה ע"י סרחאן, ולברירת שני הנאשמים, ולכך שהנאשם אבו חליס אותר כעבור כשלושה חודשים מביצוע העבירות.

24. ב"כ המאשימה התייחס למדיניות הענישה הנהוגה, תוך שהפנה לפסיקת בית המשפט העליון, ובין היתר הפנה לפסק הדין ב- רע"פ 483/18 **ברוכיאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), שם הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בהחזקת סם מסוג הרואין במשקל 29.967 גרם, שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום החליט שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל עליו צו של"צ, על רקע מוטיבציה לשיקום, וקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, אך החליט לסטות מהמתחם משיקולי שיקום, ודן אותו ל- 10 חודשי מאסר בפועל, והפעיל בחופף 10 חודשי מאסר מותנים, שהיו תלויים ועומדים נגדו. ערעור שני הצדדים לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לתיק ת"פ (מחוזי חיפה) 47757-02-18 **עמאש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)**, שם הורשע הנאשם, בהסתמך על הודאתו, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, במשקל כ-69 גרם הרואין, מחולק למספר אריזות ולמספר רב של שקיות, ובנוסף כ-4 גרם קוקאין. לנאשם היה עבר פלילי, והמדינה טענה למתחם ענישה הנע בין 2 ועד 5 שנות מאסר, ובית המשפט אימץ מתחם זה, ודן את הנאשם למאסר בפועל למשך 40 חודשים.

ע"פ 8820/14 **שחר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו): הנאשם הורשע בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, בהחזקת סם מסוג קוקאין, במשקל כ- 112 גרם, רובו מחולק לשקיות קטנות, וכן החזקת 4 גרם חשיש. הצדדים הסכימו, שהמאשימה תטען למאסר למשך 36 חודשים, ואילו הסנגור יטען באופן חופשי, ולקנס מוסכם בסך 20,000 ₪. שירות המבחן המליץ לערוך ניסיון טיפולי במשך ארבעה חודשים, במהלכם ישתלב המערער בקהילה טיפולית, לשם בחינת יכולתו "להתחייב למסלול טיפולי בקהילה". ביהמ"ש המחוזי לא נעתר להמלצה, קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ועד 5 שנות מאסר, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, שכלל הרשעות בסמים ובנשק, ומנגד, גילו הצעיר, רצונו להשתקם ואת הסדר הטעון, נגזרו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, וערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 482/20 **מטר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו): ערעור על גזר דינו של ביהמ"ש המחוזי בחיפה, במסגרתו נגזרו על המערער 4 שנות מאסר בפועל, וחולט סך של 15,120 ₪ שנתפס בביתו. הנאשם הורשע בחזקת כ-65 גרם הרואין בביתו, וכן איים על אחד השוטרים בעת החיפוש. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, ובית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ועד 5 שנות מאסר, והטיל על הנאשם, כאמור, 4 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפחית חצי שנת מאסר, בשל הבעייתיות בסוגיית החיפוש.

25. ב"כ המאשימה התייחס לפסיקה נוספת, הן בנוגע לעבירות הסמים, והן בנוגע לעבירת תקיפת שוטרים, ובסוף טיעונו עתר לקבוע את מתחמי הענישה הבאים:

הנאשם מוראן סרחאן: בנוגע לאישום הראשון - מאסר הנע בין 4-6 שנים, ובנוגע לאישום השני - מאסר בין 12-24 חודשים. וכן חילוט הכסף שנתפס.

הנאשם סעיד אבי חליס: מאסר הנע בין 3.5 - 4.5 שנים.

בנוגע לשני הנאשמים: מאסר מותנה, קנס משמעותי ושלילת רישיון נהיגה.

26. לעניין העונש בתוך המתחמים, טען ב"כ המאשימה כדלקמן:

מוראן סרחאן

ב"כ המאשימה התייחס לעברו הפלילי: בשנת 2007, החזיק הנאשם ברכבו כ-700 גרם הרואין, כ-56 גרם קוקאין ועוד מאות גרם של חשיש וקנבוס, כולם מחולקים לאריזות. הנאשם הודה בביצוע העבירות שיוחסו לו, אך ההליכים נגדו הופסקו, לאחר שנקבע כי אינו כשיר לעמוד לדין, וניתן בעניינו צו אשפוז, שבהמשך הוסב לטיפול מרפאתי כפוי.

עוד נטען בנוגע לעברו התעבורתי, שתלויים ועומדים נגדו שלושה כתבי אישום, בין היתר בעבירה של נהיגה בפסילה.

ב"כ המאשימה התייחס לתסקירי שירות המבחן, המעידים, לטעמו, על אדם שאימץ אורח חיים עברייני, המרבה להשתמש בסמים ולהתערות בחברת שוליים. ב"כ המאשימה ביקש לדחות את ההמלצה הטיפולית בעניינו של נאשם זה, והוסיף שאין טיפול שיצליח להפחית את מסוכנותו. ב"כ המאשימה הוסיף בטיעונו בעל-פה, כי שירות המבחן לא העלה שיקולי שיקום כלשהם, שאינם התייבבות בשירות המבחן, כאשר חרב המאסר מונחת מעל ראשו של הנאשם, והוסיף, שאין פגיעה קונקרטית מוחשית, שעונש המאסר הצפוי לו יגרום, כך שלא הורם הנטל שנדרש בפסיקה לגבי שיקולי שיקום.

בסוף טיעונו עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם סרחאן ענישה ברף העליון של המתחמים שהוצעו על ידו, ובנוסף - עתר להטלת מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה, וכן חילוט הכסף שנתפס.

אבו חליס

ב"כ המאשימה התייחס לעברו הנקי, וכן לתסקיר השלילי של שירות המבחן, ולהעדר ההמלצה בעניינו, ועתר להטיל עליו מאסר באמצע המתחם שצוין על ידו, ולהוסיף מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון הנהיגה.

טיעוני באי-כוח הנאשמים

טיעוני ב"כ הנאשם 1

27. ב"כ הנאשם 1 טען, כי כתב האישום הוגש נגד מרשו בחודש יולי 2019, בגין אירוע שהתרחש כחודשיים לפני כן, והוסיף, שבאירוע זה נעצר האדם שקיבל את הסמים, עאטף מוסלח, והוא שוחרר לאחר 10 ימים, וכתב האישום נגדו הוגש בחלוף כ- 15 חודשים. הסנגור הוסיף וטען בעניין זה: "רוצה לומר, שהמדינה שמה לה למטרה בתיק זה להרשיע ולבקש מתחמי ענישה מופרכים ומנותקים מן היסוד, לגבי הנאשמים, כשהנאשם השלישי והדומיננטי נהנה מחסדי הפרקליטות" (עמ' 53 לפרוטוקול, שורות 26-28).

28. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בהודאת מרשו המיידית, והחיסכון בהעדת 23 עדי תביעה, וכן בקבלת האחריות על מעשיו. הסנגור הפנה לתסקירי שירות המבחן, אליהם התייחסתי בהרחבה לעיל, וטען כי חל אצל מרשו שיפור מתסקיר לתסקיר, וביקש לאמץ את המלצותיו. ב"כ הנאשם טען, שמרשו סבל מילדות קשה מאוד, ובעקבות פיצוץ בית בעכו, קרס הבניין ובני משפחתו מתו. עוד נטען, שהנאשם העיד מטעם התביעה, כנגד אלה שהיו אחראים למות בני משפחתו, דבר שסיכן את חייו.

29. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, שבמהלך שנת 2020, ותוך דחיית הטיעונים לעונש בתיק זה, חלה תפנית משמעותית בחייו של מרשו, בעקבות קבלת בקשתו להשתלב בשוק העבודה, ובכך התקדם הליך שיקומו, המתואר בתסקירי שירות המבחן. הסנגור הפנה בעניין שיקולי ענישה בעקבות שיקום נאשמים, לדו"ח ועדת דורנר. הסנגור ביקש לאמץ את המלצות התסקיר, ולהעדיף את הפן השיקומי, תוך סטייה לקולא ממתחם העונש שייקבע. לדברי הסנגור, בעקבות הליך השיקום שעבר מרשו, ובעקבות ההבנה וההשלמה שהוא לא רוצה את העולם העברייני, קיבל הנאשם רישיון להחזקה ושימוש בקנאביס. הסנגור הגיש מסמכים מהמוסד לביטוח לאומי, וכן מכתב מהפסיכיאטר, אליו התייחסתי לעיל.

30. הסנגור ביקש להתחשב גם בדברי עדי האופי, אליהם אתייחס בהמשך, והוא התנגד למתחמי הענישה שנטענו ע"י ב"כ המאשימה, תוך שהפנה לפסיקה המצדדת, לטעמו, בטיעוניו:

ת"פ 61065-07-18 **מדינת ישראל נ' אבו חליס** (מחוזי חיפה, פורסם בנבו) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע שתי עבירות של החזקת סם מסוכן, שלא לצריכה עצמית, וכן בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג קוקאין במשקל של כ- 116 גרם, שהיה מחולק למספר שקיות, וכן החזיק בסם מסוג הרואין במשקל של כ- 20 גרם, שגם היה מחולק למספר שקיות. עוד החזיק הנאשם בסם מסוג קנאביס, במשקל של כ- 330 גרם, ובשני שתילי קנביס, במשקל 8 גרם נטו. עוד הורשע הנאשם בבריחה משוטרים. נאשם זה היה נעדר הרשעות קודמות, וגילו היה 18.5 שנים בעת ביצוע העבירות.

בית המשפט קבע מתחם הנע בין 2.5-5 שנות מאסר, ובשל שיקולי שיקום, הסתפק ב- 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכן בהעמדת הנאשם בצו פיקוח, וכן הטלת מאסר מותנה.

עמוד 8

ת"פ 39278-09-19 **מדינת ישראל נ' מוחמד אבו דאבוס** (שלום חיפה, פורסם בנבו) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק הרואין במשקל של כ- 41 גרם, וכן בקוקאין במשקל של כ- 8 גרם. לנאשם זה הרשעות קודמות, בעבירות אלימות, כולל נגד שוטרים, והוא נדון בעברו הרחוק, למאסר בפועל למשך 4 שנים, בגין שוד. בית משפט השלום קבע בעניינו מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר, והנאשם נידון ל-14 חודשי מאסר בפועל, ובנוסף לתקופה של 9 חודשים על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה, הגם שנקבע כי העונש נוטה לקולא.

ת"פ 37062-10-20 **מדינת ישראל נ' מחרום** (שלום חיפה, פורסם בנבו) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק קוקאין במשקל של כ- 60 גרם נטו. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל. לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2015 בגין עבירה של סיוע לשוד, בגינה הוטל עליו מאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות. מתסקיר שירות המבחן בעניינו עלה, כי קיים סיכון לחזרה על התנהגות פורצת גבולות, וביצוע עבירות דומות בעתיד, וקצין המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 17 חודשים, לצד מאסר מותנה.

31. הסנגור הפנה לתקופות בהן היה מרשו עצור, וביקש להתחשב בהם. בסוף טיעונו, עתר הסנגור לדחות את מתחם העונש שהוצע ע"י ב"כ המאשימה, לאמץ את המתחמים שנטענו על ידו, ולהסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות, ולדחות את בקשת החילוט.

עדי אופי מטעם הנאשם 1

32. מטעמו של נאשם זה העידו 3 עדי אופי:

מר פר' חניפס

העד משמש כסגן ראש עיריית שפרעם, ולדבריו, הוא הכיר את הנאשם בסיורים שהוא עורך בתוך העסקים בעיר, ונחשף אליו דרך קרוב משפחתו, שהוא בעל חנות חומרי בניין בשפרעם, בעת שהנאשם עבד אצלו. לדבריו, מדובר בבחור מאוד אינטליגנטי, רגוע, אוהב לעזור ו "נורמלי ביותר", כך במילותיו.

מר כאמל חניפס

העד הוא מעסיקו הנוכחי של הנאשם, והגדיר אותו כאדם עובד, ממושמע ואדם טוב.

מר מהראן זידאן

העד הינו אחיו למחצה של הנאשם, מצד האם. העד משמש כאיש חינוך, עובד בחטיבת הביניים בכפר מזרעה על תקן סגן מנהל, ובסוף השנה הוא אמור להתחיל התמחות במשפטים. לדבריו הוא גידל את הנאשם והוא זה שדואג לו, וכי

חינוך הנאשם היה טוב, עד להתחברותו עם "אנשים לא טובים".

33. שלושת עדי האופי עשו עליי רושם חיובי, של אנשים רציניים, המסוגלים לסייע בשיקום הנאשם.

טיעוני ב"כ הנאשם 2

34. ב"כ הנאשם 2 התייחס לעברו הנקי של מרשו, להודאתו המיידית במיוחס לו, והוא התנגד למתחם הענישה שנטען ע"י ב"כ המאשימה, וביקש לאמץ את המתחם שנטען ע"י ב"כ הנאשם 1. לדברי הסנגור, על אף תסקירי שירות המבחן, מדובר בנאשם עם סיכוי לשיקום, ובשל כך ביקש לסטות לקולא מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם שייקבע.

35. ב"כ הנאשם 2 התייחס גם הוא לפסיקה הנוהגת, ובין היתר התייחס לפסיקה הבאה:

ע"פ 10173/16 **מדינת ישראל נגד תמיר טאהא** (פורסם בנבו) - ערעור המדינה לבית המשפט העליון, על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, בגדרו נגזרו על המשיב 20 חודשי מאסר בפועל, ובנוסף הפעיל בית המשפט מאסר על תנאי של 12 חודשים, מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף, ובסה"כ - 26 חודשי מאסר בפועל, בגין החזקת סם מסוג קוקאין, במשקל כ- 300 גרם, מחולקים ל- 38 אריזות. מתחם הענישה שנקבע נע בין 18-36 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קיבל את הערעור, וקבע שכל המאסר המותנה שהופעל, יצטבר לעונש שהוטל, דהיינו - 32 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 11220-12-18 **מדינת ישראל נגד עמנואל אמצ'י** (מחוזי ת"א, פורסם בנבו) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בהחזקת קוקאין במשקל של כ- 680 גרם, מחולק ל- 43 יחידות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 24-60 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 30 חודשים, וכן 18 חודשי מאסר על תנאי, ופסל אותו מלקבל רישיון נהיגה למשך 11 חודשים.

ת"פ 58591-08-18 **מדינת ישראל נגד ארז גריף** (מחוזי לוד, פורסם בנבו) - הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, מסוג קוקאין במשקל של כ- 1 ק"ג, והחזקת כלים המשמשים להכנת הסם. הצדדים הגיעו להסדר, לפיו המאשימה תעתור לעונש מאסר עד 36 חודשים, וההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. שירות המבחן המליץ להימנע מלהשית על הנאשם עונש מאסר, אף לא בעבודות שירות. בית המשפט דחה את המלצת שירות המבחן, אך בשל שיקולי שיקום, חרג לקולא ממתחם הענישה ההולם, והסתפק במאסר למשך 9 חודשים, שירוצו בעבודות שירות, וכן 12 חודשי מאסר על תנאי, חילוט סך של 50,000 ₪, קנס כספי בסך של 60,000 ₪ וצא מבחן למשך שנתיים.

36. ב"כ הנאשם 2 הוסיף וטען, שיש לנהוג באחידות ענישה, בנוגע למרשו, והדגיש שלנאשם 1 עבירה נוספת וחמורה

יותר, של תקיפת שוטר, ועבירה נוסף של החזקת קנבים.

37. בנוגע לבקשת החילוט נטען, שהכספים לא נתפסו באירוע, אלא כחודשיים לאחר מכן. הסנגור הדגיש, שבסעיף 1 לכתב האישום לא מצוין, שהסם היה מחולק לאריזות.

מילותיהם האחרונות של הנאשמים בטרם גזירת דינם

38. הנאשם 1 אמר במילותו האחרונה: "כב' השופט, אני רוצה את העזרה שלך להמשיך בדרך שאני עושה אותה. השיקום שאני עובר, ואני מבסוט, יש לי היום ילדים ואישה. זה לא כמו פעם. היום אני במקום אחר, לא איפה שהייתי. והמטרה שלי היום להשתקם, לחיות, לעבוד, לפרנס את הילדים ואת האישה. אני כבר לא איפה שהייתי. אני יודע מה זה צו מבחן ואני מסכים להיות בצו מבחן, מסכים להכל, אני יודע שאם אני מפר את צו המבחן המשמעות היא שאני חוזר לביהמ"ש ומקבל עונש נוסף. אני מתחייב לקיים את צו המבחן".

הנאשם 1 עשה עליי רושם של אדם ששינה את דרכיו הבלתי חוקיות, עלה על דרך המלך, והחל בתהליך שיקום משמעותי. עוד שוכנעתי, שהחרטה שהביע הנאשם היא כנה ואמיתית, וכי קיים סיכוי של ממש שישתקם.

39. הנאשם 2 אמר במילותו האחרונה: "אני השתנתי. הייתי בעולם של הסמים כל הזמן מעשן, פתאום ראיתי את ההורים שלי, ההורים שלי היו גרושים, וכל הזמן אני הייתי ברחוב, הייתי הולך לאילת, הייתי מטייל בכל המקומות, והיום השתנתי, כבר שנתיים וחצי אצל אמא שלי, לא נוגע בסמים ולא רוצה לגעת יותר בסמים. רוצה להשתקם. ראיתי את אמא שלי ואבא שלי שהם היו גרושים".

הרושם שקיבלתי מנאשם זה הוא, שדבריו האחרונים נאמרו מהפה החוצה, ולא שוכנעתי שקיים סיכוי סביר לשיקומו, ולא הובאו בפניי כל ראיות או מסמכים, מכל סוג שהוא, שיש בהם כדי להעיד על שיקום ממשי.

דין והכרעה

40. שני הנאשמים החזיקו בכמות גדולה של סם מסוכן, ובנוסף, הנאשם 1 תקף קצין משטרה, ושני הנאשמים ברחו מהשוטרים. עבירות הקשורות בהחזקת כמויות גדולות של סם מסוכן, שלא לצריכה עצמית, פוגעות לא רק בציבור משתמשי הסם, אלא בחברה בכללותה, המתמודדת עם נגע הסם. במעשיהם, פגעו הנאשמים בבריאות הציבור, בשלומם הפיזי והנפשי, וכן פגעו בשלטון החוק. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא חמורה.

41. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים, בנוגע לנאשם 1, ודעתי בעניין זה היא כדעתו - הנאשם 1 מואשם בשני אישומים, כאשר האישום הראשון מייחס לו ביצוע עבירות שעניינן החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, וכן תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, וכל האירוע התרחש ברצף אחד. האישום השני, המייחס לנאשם החזקת קנבים במשקל של כ- 71 גרם, במגירה בחדרו בבית מלון, כחודש וחצי אחרי האירוע הראשון - איננו קשור כלל באירוע הראשון. מדובר בשני אירועים נפרדים, בלתי קשורים לא במעשים ולא בלוח הזמנים, על כן יש לקבוע לכל אחד משני האישומים, מתחם ענישה נפרד. בנוגע לנאשם 2, אין מחלוקת שמדובר באישום אחד, הכולל אירוע אחד, ושבגינו יש לקבוע מתחם ענישה אחד.

42. בקביעת מתחמי הענישה ההולמים את מעשי הנאשמים, לקחתי בחשבון נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, שאת תמציתן הבאתי בתחילת גזר דין זה. עוד התחשבתי בתכנון שקדם לביצוע, לחלקם המלא של הנאשמים בביצוע העבירות, כאשר לקחתי בחשבון שאת הסמים מסוג הרואין וקוקאין, במשקל של כ- 62 גרם, החזיקו הנאשמים בצוותא אחד, ולקחתי בחשבון שקיים נאשם נוסף בפרשייה. לקחתי בחשבון את הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות, ובנוגע לנאשם 1, הנזק שנגרם לקצין המשטרה כתוצאה מתקיפתו. התחשבתי בנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות, בכך שמדובר בהחזקת סמים בכמויות שאינן לצריכה עצמית, והגעת סם זה לאנשים שונים, עלולה הייתה לפגוע בבריאותם הפיזית והנפשית. עוד לקחתי בחשבון את הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות, שהן בעיקרן סיבות כלכליות, שמטרתן להעשיר את כיסיהם. לקחתי בחשבון את הבנת הנאשמים המלאה למעשיהם, אך יחד עם זאת, בנוגע לנאשם 1, לקחתי בחשבון את מצבו הנפשי, כעולה מחוות הדעת שהוגשה לי, כפי שפירטתי לעיל. לקחתי בחשבון את האכזריות של תקיפת קצין המשטרה ע"י הנאשם 1.

43. עוד לקחתי בחשבון, לצורך קביעת מתחמי הענישה ההולמים, את הפסיקה הנוהגת, כולל זו שאליה התייחסו ב"כ כל הצדדים, והגעתי למסקנה, שמתחמי הענישה ההולמים, הם נמוכים יותר מאלה שהוצעו ע"י ב"כ המאשימה. בנוגע לאישום השני של נאשם 1, שעניינו החזקת קנבים במשקל כ- 70 גרם - לא ברור לי הכיצד הגיעה ב"כ המאשימה לטיעון מחמיר, של מתחם הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר, שעה שבתיקים בהם מחזיקים נאשמים קילוגרמים של קנבים, מוטלת ענישה קלה מכך.

בנוגע לנאשם 1, מוראן סרחאן, מתחם הענישה ההולם את מעשיו באישום הראשון, הכולל שתי עבירות: החזקת סם מסוכן, מסוג הרואין וקוקאין, שלא לצריכה עצמית, ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - הוא מאסר בפועל, הנע בין 18 חודשים ועד 36 חודשים, ובנוגע לאישום השני, שענייני החזקת סם מסוכן מסוג קנבים, בכמות של כ- 71 גרם, המתחם מתחיל במאסר מותנה, ומסתיים במאסר בפועל למשך 6 חודשים. לצד ענישה זו, יש להוסיף ענישה נלווית נוספת.

בנוגע לנאשם 2, סעיד אבו חליס, מתחם הענישה ההולם את מעשיו, בגין שתי העבירות המיוחסות לו, שהן החזקת סם מסוכן מסוג הרואין וקוקאין, שלא לצריכה עצמית, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - הוא מאסר בפועל, הנע בין 15 חודשים ועד 30 חודשים, לצד ענישה נלווית נוספת.

44. בנוגע לעונש בתוך המתחם, לקחתי בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובין היתר התחשבתי בפגיעה של העונש בנאשמים, לרבות בשל גילאיהם - הנאשם 1 היה בזמן ביצוע העבירות בגיל 26 שנים, והנאשם 2 היה

בגיל 25 שנים. לקחתי בחשבון גם את הפגיעה של העונש במשפחות הנאשמים, כאשר הנאשם 1 נשוי ואב לשני ילדים, ורעייתו נמצאת בהיריון. לקחתי בחשבון את הנזקים שנגרמו לנאשמים מביצוע העבירות ומהרשעתם, וכן התחשבתי בנטילת האחריות על מעשיהם, בכך שהודו בכל המיוחס להם בכתבי האישום, וחסכו זמן שיפוטי רב, ואף חסכו מעדים רבים מלהגיע ולהעיד בבית המשפט. עוד התחשבתי בהתנהגות הנאשמים ובנסיבות חייהם, כעולה מתסקירי שירות המבחן המפורטים, וכן כעולה מטיעוני סנגוריהם. התחשבתי במצבו הבריאות-נפשי של הנאשם 1, כעולה מחוות הדעת שהוגשה בעניינו, ושאליה התייחסתי לעיל. ער אני לכך, שבעברו, הופסקו הליכים נגדו, בשל מצבו הנפשי, אך כעת הוא כשיר לעמוד לדין. עוד לקחתי בחשבון את עברם הפלילי הנקי של שני הנאשמים, כאשר בעניינו של נאשם 1, הופסקו בעבר הליכים משפטיים שהתנהלו נגדו, בשל חוסר כשירותו לעמוד לדין. לקחתי בחשבון את עברם התעבורתי. נתתי את דעתי לפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, במחצית שנת 2019, ועד היום, דהיינו לפני כשנתיים וחצי, במהלכם היו הנאשמים תחילה במעצר מאחורי סורג ובריח משך כשלושה שבועות, לאחר מכן היו במעצר באיזוק אלקטרוני, משך כ-9 חודשים, ומזה כ-15 חודשים, הם נתונים בחלופת מעצר, עם הגבלות.

45. תסקירי שירות המבחן, שהוגשו בעניין שני הנאשמים, הם מפורטים ומקצועיים. אכן, כפי שטען ב"כ המאשימה, אין המלצות טיפוליות בעניינו של הנאשם 2, ואני דוחה את בקשת סניגורו, לראות בנאשם זה כמי שהשתקם - עניין שאיננו עולה מהתסקיר, ואין ראיות שיש בהם כדי להעיד על שיקומו, מלבד דברי סניגורו, ודברי הנאשם 2 עצמו, במילתו האחרונה, שנאמרו, כפי שציינתי לעיל, מן הפה החוצה. לא שוכנעתי שקיים סיכוי סביר לשיקומו של הנאשם 2.

46. ב"כ הנאשם 2 ביקש לקבוע ענישה אחידה לשני הנאשמים - אין בידי לקבל טיעון זה:

אכן הנאשם 1 הורשע בביצוע עבירה חמורה, של תקיפה קצין משטרה, וכן בעבירה נוספת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (כ-70 גרם קנביס), אך מדובר בנאשם ששינה את דרכיו באופן משמעותי: הוא התחתן, לזוג שני ילדים, ואשתו נמצאת כעת בהיריון. בנוסף - הנאשם החל תהליך שיקומי, בו הוא משתתף באופן עקבי ופעיל, וקצין המבחן המליץ על הימנעות משליחתו לכלא, בכדי שלא להזיק להליך השיקומי, וביקש להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד צו מבחן. בנוסף, נאשם 1 חולה בפוסט טראומה, אך מצבו יציב, ובעברו הופסקו הליכים נגדו בשל מחלתו.

לעומתו, הנאשם 2 סירב תחילה להשתתף בהליך טיפולי, ולאחר מכן הביע הסכמה מילולית בלבד לכך, ככל הנראה בכדי להשוות את מצבו לזה של הנאשם 1. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו, ולא שוכנעתי שקיים סיכוי סביר לשיקומו. במצב דברים זה, אמנם מתחם הענישה בנוגע לנאשם 1 הוא גבוה יותר מזה של הנאשם 2, אך טעמים של שיקום הובילו אותי לחרוג לקולא מהרף התחתון של המתחם שקבעתי בעניינו - שיקול שאיננו קיים בעניינו של הנאשם 2.

47. סיכום סוגיית העונש בתוך המתחמים:

הנאשם 1 :

אמנם מיוחסים לו שני אישומים של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ולנאשם 2 רק אישום אחד כנ"ל, ואמנם באישום הראשון מיוחסת לו עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, שאינה מיוחסת לנאשם 2, אך יחד עם זאת, תסקירי שירות המבחן בעניינו מובילים למסקנה חד משמעית, לפיה נאשם זה עלה על דרך המלך, והשתלב בתכנית שיקומית, שהשפעתה עליו ניכרת. הקושי שעלה בתסקירי שירות המבחן, שהוביל לתסקיר האחרון, ולהמלצות שניתנו בו, מוכיח דווקא את רצינות השיקום, שאיננו נקי מקשיים, וכן את סיכויי הצלחתו. נאשם זה סובל מבעיות נפשיות, שהובילו בעברו להפסקת הליכים משפטיים שהתנהלו נגדו, וכעת הוא כשיר לעמוד לדין, ומעבר לכך, הוא הקים משפחה, והוא אב לשני ילדים. מסקנתי בעניינו היא, שקיים סיכוי של ממש כי ישתקם, על כן, החלטתי לחרוג לקולא, מרף הענישה התחתון שנקבע על ידי, עד לכדי 9 חודשי מאסר, אותם יבצע הנאשם בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, חילוט הכסף שנתפס, קנס כספי והעמדתו בצו מבחן.

בקביעת העונש הנ"ל לקחתי בחשבון גם את תקופות מעצרו: כ- 24 ימים עצור מאחורי סורג ובריה, לאחר מכן כ- 9 וחצי חודשים במעצר באיזוק אלקטרוני, ולאחר מכן כ- 15 חודשים משוחרר בתנאים מגבילים - התקופות הנ"ל, שלא יקוזזו מתקופה המאסר שאטיל על נאשם זה, הובילו אותי לקביעת משך המאסר, שהיא התקופה המקסימאלית אותה ניתן לבצע בעבודות שירות.

נאשם 2: בעניינו לא שוכנעתי שהוא השתקם, ולא שוכנעתי שקיים סיכוי של ממש כי ישתקם, על כן אין כל מקום לחרוג לקולא מהרף התחתון שנקבע על ידי. יחד עם זאת, ובהתחשב בתקופה בה היה נתון נאשם זה במעצר של ממש משך כשלושה שבועות, אותם אנכה מתקופת המאסר שאטיל, ובהתחשב בכך, שהוא היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני משך כ- 9 חודשים, ולאחר מכן היה משוחרר בתנאים מגבילים משך כ- 15 חודשים, ולאור עברו הנקי, והודייתו המיידית במיוחס לו, כמו גם כל יתר השיקולים עליהם עמדתי לעיל, וגם מטעמי אחדות ענישה, שאינם מובילים להפחתה ממתחם הענישה, אך יש בהם כדי להוות שיקול להסתפק ברף הענישה התחתון - החלטתי לעשות כן, ולהטיל על הנאשם 2 את העונש ברף הענישה התחתון, דהיינו 15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס כספי.

48. **לעניין הבקשה לפסול את הנאשמים מלקבל ו/או להחזיק ברישיון נהיגה** - הכלל הוא, שיש מקום לקבל את הבקשה, לאור טיב ומהות העבירות שבביצוען הורשעו הנאשמים. יחד עם זאת, משהחלטתי לחרוג לקולא מרף הענישה התחתון, בנוגע לנאשם 1, בשל שיקולי שיקום, הרי שאותם שיקולים מצדיקים חריגה לקולא גם לעניין פסילת רישיון הנהיגה, וזאת בכדי לאפשר לנאשם את המשך שיקומו, על כן החלטתי להסתפק בפסילת רישיון נהיגה על תנאי. בנוגע לנאשם 2, החלטתי שלא להפלותו בעניין רישיון הנהיגה, מהנאשם 1, על אף שבעניינו לא מתקיימים שיקולי שיקום, אך כליאתו מאחורי סורג ובריה, כוללת מן הסתם גם אי-נהיגה בתקופה זו - שיקול, שאיננו קיים אצל הנאשם 1.

49. **לעניין בקשת החילוט** - לאחר הרשעתם, הכרזתי על הנאשמים כסוחרי סמים, וב"כ המאשימה עתר לחילוט סכומי הכסף שנתפסו, בסך ₪ 20,140 במזומן, ואילו ב"כ הנאשמים התנגדו לכך. הנאשמים הורשעו, בין היתר, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ואין ספק, שהחזקת סם מעין זו אמורה הייתה להניב לנאשמים רווח כספי. לא ניתן לשלול, שמקורו של הכסף שנתפס קשור בביצוע העבירות, או שהוא הושג כשכר מביצוע

עבירות, ולא הובאו בפניי ראיות, המוכיחות כנדרש כי מקור הכסף איננו קשור בעבירות, או לא הושג מביצוע עבירה. בנוסף, לא הוצגו ראיות המוכיחות כי צד ג' כלשהו הוא הבעלים של כסף זה. לאור זאת, שוכנעתי, שיש לחלט את כל סכום הכסף שנתפס.

סוף דבר

50. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני דן את הנאשמים לעונשים הבאים:

נאשם 1 - מוראן סרחאן

(א) מאסר למשך 9 חודשים, אותם ירצה בעבודות שירות בעירית טמרה, ולשם תחילת העבודות על הנאשם להתייצב ביום 19/10/21 שעה 08:00, במשרדי הממונה על עבודות שירות, סמוך לבית סוהר מגידו. הנאשם מוזהר בזאת, שעבודות השירות כוללים תנאי העסקה קפדניים, המצריכים התייצבות רציפה, וכל חריגה מהכללים עלולה להוביל להפסקת ריצוי העונש בעבודות שירות, וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו אם יעבור הנאשם אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע, תוך 3 שנים מהיום.

(ג) קנס בסך ₪ 5,000 או 50 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים, בסך ₪ 1,000 כל אחד, החל מיום 1/11/21 ובכל 1 לכל חודש אחריו. אם הנאשם לא יעמוד באחד או יותר מהתשלומים, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

(ד) 6 חודשי פסילה מלקבל ו/או להחזיק ברישיון נהיגה, וזאת על תנאי, והתנאי הוא שמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה כלשהי על פקודת הסמים המסוכנים, ויורשע בה.

(ה) צו מבחן למשך 12 חודשים, והבהרתי לנאשם את משמעות צו המבחן, ואת משמעות הפרתו, והוא התחייב לעמוד בו.

(ו) אני מורה על חילוט הכסף התפוס, בסך ₪ 20,140, וזאת לטובת אוצר המדינה.

נאשם 2 - סעיד אבו חליס

(א) מאסר בפועל למשך 15 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 7/8/2019 ועד ליום 27/8/2019. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו, בבית מעצר קישון, או בכל מקום אליו ישובץ ע"י שב"ס, ביום 17/10/2021 עד השעה 09:00.

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, אשר יופעלו אם יעבור הנאשם אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע, תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

(ג) קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים, בסך 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1/11/21 ובכל 1 לכל חודש אחריו. אם הנאשם לא יעמוד באחד או יותר מהתשלומים, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

(ד) 6 חודשי פסילה מלקבל ו/או להחזיק ברישיון נהיגה, וזאת על תנאי, והתנאי הוא שמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה כלשהי על פקודת הסמים המסוכנים, ויורשע בה.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, במעמד כל הצדדים.